

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.19. Ecclesia Ultrajectensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

vitates se contulit, quarum Claves abla- Sæcul. VIII.
tas Romæ cum exarata Regis Pipini Do- A. C. 755.
natione super Confessionem S. Petri de-
posuit. Hac ratione Papa in possessio-
nem Civitatum viginti duarum immisus
est, scilicet Ravennæ, Arimini, Pisauri,
Fani, Cæsenæ, Senogallia, Aesii, Fori Po-
pilii, Fori Livii, Castrici, Montis Fere-
tri, Acerragii, quod hodie ignoratur,
Montis Lucari, forte illius urbis, quæ
hodie Noceria dicitur, Serravallis,
S. Mariniaci, Bobii, Urbini, Callii, Luc-
ceolorum prope Candianum, Eugubii,
Commacli, & Narniæ. Ita hæ Civita-
tes ab Anastasio enumerantur, atque hoc
Ecclesia Romana Principatus terreni na-
cta est fundamentum.

§. XIX.

Ecclesia Ultrajectensis.

Sanctus Bonifacius Archiepiscopus Mo- ep. 91.
guntinus comperta Papæ Stepha-
ni II. * electione datis ad eum litte- * Stephani III.
ris Communionem Sacræ Sedis, consi-
lia & præsidium, quod ab Antecessori-
bus ejus, Gregoriis & Zacharia acce-
pisset, petiit. Dicit se jam annis tri-
ginta sex S. Sedis Legatum esse; unde
annus 754., si initium ducatur ab anno
718., dispicitur. Subjungit: *Rogo, ne*
mibi subirascaris, quod tardius ad te mi- Sup. l.XLI.
serim. Quippe me plusquam triginta Ec- §. 34.
clesiæ

Sæcul. VIII. clesiæ reparandæ, quibus Pagani ignem
A. C. 755. subjecerant, morabantur.

Haud multo post tempore S. Bonifacius ad Stephanum Papam alteram epistolam dedit scriptam in hunc modum:

Ep. 97. Sup. t. XLI. §. 1. Sergio Papa S. Petri Sedem tenente Presbyter vir piissimus Willibrordus, alio nomine Clemens, cum Romanum venisset, a Papa ordinatus Presbyter, ad Nationem Indelem Frisonum missus est, quibus prædicaret Evangelium. Is igitur quinginta annis ibi fidem prædicans maximum incolarum partem convertit, templo idolorum destruxit, Ecclesias ædificavit, & præter cæteras unam in honorem Salvatoris ibique, nempe in urbe Ultrajectensi, Sedem suam Episcopale in fixit. In illa civitate usque ad ultimam Senectutem permanens, ordinato sibi Successore, quievit in pace. Cum deinde Carolomannus Francorum Princeps curam Ecclesiæ Ultrajectensis mibi dedisset, jussissetque, ut ibidem ordinarem Episcopum, præcipienti obsecutus sum. Nunc vero Episcopus Coloniensis contendit, sibi jus esse in hanc Sedem ob exiguam Ecclesiam in urbe Ultrajectensi, quam cum Willibrordus invenisset funditus collapsam, & restaurasset, in honorem S. Martini dedicavit. In rem suam affert Coloniensis, Regem Dagobertum Civitatem Ultrajectensem cum hac Ecclesia collapsa Sedi Coloniensi donavisse ea

ea conditione, ut Episcopus Coloniensis Sæcul. VIII.
Frisones converteret; quod vero effectum A. C. 755.
non dedit. Imo ne quidem ibi prædica-
vit, sed infideles fuerunt, donec Willibror-
dus ad eos missus est. Hodie vero Episco-
pus Coloniensis Ultrajectensem Civitatem
sibi vindicare & Sedem Episcopalem sup-
primere cupit. Respondi; majorem ra-
tionem habendam esse Mandati Sacræ Se-
dis, jubentis, Episcopum ibi constitui, qui
Frisonum Genti Fidem prædicaret, quam
fundatæ exiguæ Ecclesiæ, jam collapsæ &
negligentia Episcoporum Coloniensium de-
sertæ. At ille a sententia sua non dimo-
vetur. Igitur a Bonitate tua expecto, ut
mibi mandes, an probetur tibi meum re-
sponsum, & ea omnia ex Tabulis Eccle-
siæ tuæ describi cures, quæ in hac causa
Sergius ad Willibrordum Episcopum scri-
psit. Aut si aliter tibi videtur, fac, ut
sciam, & mandatis tuis obsequar. Se-
dem Coloniensem tunc temporis tenebat
Hildebertus, qui ante breve tempus suc-
cesserat Hildegario, a Saxonibus trucida-
to; ad eos enim a Rege Pipino missus
fuerat de pace acturus.

Coint. ann.

753. n. 36.

&c.

Ann. Fuld.

an. 753.

§. XX.

Lullus Archiepiscopus Moguntinus.

Forsitan ista Episcopi Coloniensis moli-
mina S. Bonifacium annis gravem, &
infirma valetudine affectum permove-
rint,

